

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstthinget. N° 61.

Anden Session.

28de Møde.

Mandagen den 18de November.

(Fortsat).

Finansministeren: I saa Fald vil jeg tillade mig at bemærke, at, hvad det første Punkt angaaer, da er det, som det forekommer mig, en i Realiteten temmelig ligegyldig Sag, om en Tarif eller Lignende staaer i selve Texten eller i Texten paaberaabes som et gyldigt Bilag til Loven. Der har hidtil i saa Henseende fundet en afvigende Fremgangsmaade Sted. I enkelte ældre Anordninger, t. Ex. i Frd. 1ste Febr. 1797, findes Soldtarifer og Consumtionstarifer optagne i selve Texten; noget Lignende finder ogsaa Sted i Frd. 1ste Mai 1838, forsaavidt der efter Tarifen følger en Slutningsbestemmelse og derefter først den kongelige Underskrift. Derimod er ved de fleste, om ikke alle, senere Soldbestemmelser, som have været ledsagede af udførlige Tarifer, Kongens Underskrift ikke fulgt efter Tarifen, men gaaet iforvejen, og Tarifen er fulgt som et i selve Loven paaberaabt Bilag. Nu troer jeg, at det med Grund kan siges, at et i Loven paaberaabt Bilag er en ligesaa fuldt gyldig integrerende Deel af Loven, som om den stod i Loven selv foran den kongelige Underskrift. Ialsald indseer jeg ikke, at Grundloven kan have gjort nogen Forandring i denne Henseende; thi Grundloven, som bestemmer, at der skal være en ansvarlig Ministers Underskrift, for at den kongelige Underskrift kan være gyldig, gjør det ialtsald ikke mere nødvendigt, at der er en kongelig Underskrift end tilforn, hvor en saadan Underskrift ogsaa var fornøden, og hvor den var lige gyldig, om den stod foran eller efter Bilaget. Jeg skal ogsaa bemærke, at, naar man seer hen til den første constitutionelle Lov, som er emaneret efter Grundlo-

ven, saa finder dette ogsaa sin Bekræftelse; thi det Regulativ, som fulgte med Valgloven, er jo trykt bagester Valgloven, jeg husker ikke i dette Øieblik, om det er blevet sanctioneret af Regjeringen ifølge en Bemyndigelse i Valgloven. Men ialtsald lægges der ikke fra Regjeringens Side nogen Vægt paa, om man optager en saadan Tarif i selve Loven eller ikke. — Hvad det andet Spørgsmaal angaaer, troer jeg derimod, at Regjeringen ved dette Lovudkastis Udarbejdelse saavel som ved Udarbejdelsen af et andet, som for Øieblikket verserer i det andet Thing, har været aldeles befoiet til at antage, at det maa være tilstrækkeligt, naar der siges om den nye Lov, at den træder i Kraft den 1ste Januar 1851, uden at det tillige omtales, at i Mellemtiden skal den provisoriske Lov være gjældende, thi det forekommer mig, at, naar en Lov slutter med den Bestemmelse, at den først træder i Kraft fra en vis Dato, saa er den i Mellemtiden mellem dens Emanation og den Dato, da den selv har tillagt sig Kraft, i Grunden ikke Lov endnu. Saavidt jeg erindrer, kom ogsaa det høitærede Landstthing paa den sidste Rigsdagssession ved en udtrykkelig Afstemning netop til det Resultat, at der ingen udtrykkelig Stadfæstelse behøvedes for en provisorisk Lov, saa at jeg ikke indseer, hvorfor der skulde behøves en udtrykkelig Omtale af den provisoriske Lov, for at den skulde gjælde mellem den endelige Lovs Ikrafttræden og dens Udstedelse. Forøvrigt er Spørgsmaalet i Realiteten forekommet Regjeringen at være af mindre Vigtighed, og man kan jo i denne Henseende ganske rette sig efter de Dussker, som maatte blive udtalte fra Rigsdagens Side.

Formanden: Ja, jeg skal ikke fortsætte Discussionen om disse Spørgsmaal, som nu have været under Forhandling; men jeg maa